

N:o 76.

Af Herr Hans Larsson: Om särskild beskattning å enskilda banker med sedelutgifningsrätt.

Sedan, på sätt Kongl. Maj:ts nådiga proposition angående statsverkets tillstånd och behof utvisar, det vid denna riksdag torde ifrågakomma särdeles stora anslag för utomordentliga behof, bör man tillse, att så vidt möjligt de utvägar användas att öka statsverkets inkomster, som mest kunna vara öfverensstämmande med rättvisa och billighet. En inkomst, som till följd af sin natur tål en hög beskattning, är den som af sedelutgifvande banker åtnjutes. Dessa bankers verksamhet är särdeles inbringande för intressenterna i desamma, ehuru den tilläfväntas är föga till gagn för öfriga enskilda personer. Statsverket torde sålunda böra af nämnda bankinstitutioner tillförse sig en högre inkomst till skäligt belopp, hvadan jag vördsamt föreslår,

det Riksdagen behagade besluta, att enskild sedelutgifvande bank här- efter skall, utom bevillningen enligt andra artikeln, erlægga en afgift af fem R:dr för hvarje 1,000 R:dr af det högsta belopp af bankens sedlar, som på en gång under nästföregående året varit utlemnade i rörelsen; varande styrelsen för sådan bank skyldig att till upplysning vid denna afgifts debitering, i början af hvarje år, aflemna en, genom intyg af det utaf Konungens Befallningshafvande förordnade ombud, bestyrkt uppgift å nyssnämnda sedelbelopp.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1871.

Hans Larsson,
från Gefleborgs län.
